

[Agerschou]

da give besked om, hvordan de forholder sig. Det er helt urealistiske tidsfrister, hvilket Kommunernes Landsforening i Det Fri Aktuelt den 22. marts 1989 da også giver udtryk for.

Det er vanskeligt at se, hvorfor netop kontanthjælpsmodtagere skal behandles på denne måde, så derfor opfordres ministeren til at udsætte den pågældende bekendtgørelses ikrafttræden, så de pågældende forældre kan få tid til at forberede sig på situationen.

Svar (4/4 89):

Socialministeren (Aase Olesen):

Baggrunden for spørgsmålet er Socialministeriets udsendelse den 16. marts 1989 af den nye bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse nr. 848 af 11. december 1986 om betaling for ophold i daginstitutioner m.v. for børn. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. maj 1989.

De nye regler vil efter spørgerens opfattelse medføre, at kontanthjælpsmodtagere kan vælge enten af økonomiske grunde at trække deres børn ud af daginstitutioner eller at gå meget drastisk ned i levestandard. Dette finder spørgeren urimeligt, ligesom han anfører, at de pågældende forældre får ganske kort tid til at træffe valget.

Jeg vil for det første påpege, at jeg allerede ved fremsættelsen i oktober 1988 af lovforslag om en række ændringer i reglerne om kontanthjælp efter bistandsloven, lovforslag nr. L 72, som Folketinget vedtog i december 1988, bebudede en ændring i bekendtgørelsen om betaling for ophold i daginstitutioner m.v. for børn, således at kontanthjælpen – efter en omregning – skulle indgå i beregningsgrundlaget for betalingen.

Formålet hermed var, at kontanthjælpsmodtagere i betalingsmæssig henseende bliver ligestillet med forældre i arbejde, og at deres samlede disponible indkomst ikke overstiger, hvad forældre inden for lavtlønsområdet har til disposition.

Det var dengang hensigten, at de ændrede betalingsregler skulle træde i kraft den 1. april 1989 samtidig med ændringerne i bistandsloven.

Samtidig med, at Socialministeriet ved brev af 19. december 1988 underrettede samtlige kommuner om de ændrede regler for kontanthjælp pr. 1. april 1989, blev der givet oplysning om den kommende ændring af betalingsreglerne.

Denne oplysning blev givet således:

»Kontanthjælpsmodtageres betaling for daginstitutionsophold m.v.

Samtidig med lovens ikrafttræden vil den varslede ændring om, at kontanthjælpsmodtagere skal betale for deres børns ophold i daginstitution m.v., blive gennemført pr. 1. april 1989. Herefter vil kontanthjælpen efter en omregning til skattepligtig indtægt med et særligt fradrag indgå i beregningsgrundlaget for betaling for daginstitutionspladser m.v.

Der vil snarest blive udsendt en ændringsbekendtgørelse til Socialministeriets bekendtgørelse nr. 848 af 11. december 1986 om betaling for ophold i daginstitutioner m.v. for børn.»

Da betalingsreglerne ikke var endeligt fastsat i februar 1989, blev der den 16. februar 1989 givet meddelelse til kommunerne om, at reglerne ville blive udsendt fra den 1. april 1989.

Kommunerne har således længe været bekendt med de kommende ændringer og har kunnet forberede kontanthjælpsmodtagerne herpå.

Ved brev af 16. marts 1989 fik samtlige kommuner en duplikeret udgave af den nye bekendtgørelse.

Samtidig hermed opfordrede regeringen i en cirkulæreskrivelse kraftigt kommunerne til i mere udstrakt grad at udnytte mulighederne for at etablere deltidsstilbud med en dertil hørende nedsat betaling.

Jeg vil påpege, at formålet med at ændre reglerne er i betalingsmæssig henseende at *ligestille* kontanthjælpsmodtagere med forældre i arbejde, idet det er fundet uholdbart, at man kan have mere til rådighed ved at være på kontanthjælp end ved at være i arbejde.

For at mildne den ændring af kontanthjælpsmodtagernes økonomiske situation, som betalingsforpligtelsen indebærer, er der i de ændrede regler indarbejdet et særligt nedslag i beregningsgrundlaget på 25.000 kr., som skal gælde i 1989. Det vil sige, at kontanthjælpsmodtagerne stadig i betalingsmæssig henseende er bedre stillet end forældre i arbejde.

Som det fremgår, har man længe været opmærksom på hovedindholdet af de ændrede regler, og jeg finder således ikke grundlag for en udsættelse af ikrafttrædelsestidspunktet.

Spm. nr. S 696

Til industriministeren (28/3 89) af: